

956/1993

Annettu Helsingissä 11 päivänä marraskuuta 1993

Liikenneministeriön päätös kaupunkiliikenteen valtionavusta

Liikenneministeriö on luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (343/91) 29 §:n 3 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Kaupunkiliikenteen valtionapu

Valtion talousarviossa osoitetusta määrärahasta voidaan myöntää luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain 23 §:n 1 ja 2 kohdan nojalla valtionapua kunnille kaupunkiliikenteen kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi siten kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §

Valtionavun saajat

Kaupunkiliikenteen valtionapua voidaan myöntää kunnille, joilla on luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun asetuksen (347/91) 2 §:n nojalla linjaliikenteen lupatoimivalta sekä kunnille, joissa on mainittujen kuntien kanssa yhtenäinen kaupunkimainen paikallisliikenne.

3 §

Valtionavun käyttötarkoitus

Kunnat voivat käyttää kaupunkiliikenteen valtionapua:

- 1) linja-autojen linjaliikenteen alijäämän kattamiseen yrityksille,
- 2) säännöllistä kuntien sisäistä tai seudullista joukkoliikennematkustusta tukevien taksaalennusten ostamiseen,
- 3) linja-autolla, taksilla ja invataksilla ajettavan liikenteen ostamiseen, sekä
- 4) joukkoliikennetiedotuksen kehittämiseen.

4 §

Valtionavun myöntämisen edellytykset

Valtionavun myöntämisen edellytyksenä on, että:

- 1) rahoituksella edistetään monikäyttöisen ja eri väestöryhmiä palvelevan joukkoliikenteen kehittymistä, jolloin huomiota tulee kiinnittää koko väestön myös lasten, vanhusten ja vammaisten kulkumahdollisuuksien parantamiseen,
- 2) rahoitusta ei kohdenneta päällekkäisen tai muulla tavoin epätarkoituksenmukaisen tai epätaloudellisen liikenteen ylläpitämiseen,

3) liikenteen ylläpitämiseen käytettävä rahoitus kohdentuu liikenteelle, jota yritykset eivät ilman rahoitusta hoitaisi tai eivät hoitaisi samassa laajuudessa kuin rahoitettaessa liikennettä,

4) liikenne tuotetaan kysyntään nähden edullisimmalla liikennevälineellä,

5) matkustajamäärä asiointiliikenteessä on keskimäärin vähintään 2,0 matkustajaa ja muussa peruspalveluliikenteessä vähintään 2,5 matkustajaa,

6) liikennettä ostettaessa noudatetaan julkisista hankinnoista voimassa olevia säännöksiä,

7) liikennettä harjoittavilla yrityksillä on liikenteenhoidon edellyttämä asianmukainen liikennelupa,

8) kunnan joukkoliikennerahoitus ei vähenny vuoteen 1993 nähden, ellei kyse ole säästöistä, jotka saadaan liikenteenhoitoa tehostamalla.

Kaupunkimaisen paikallisliikenteen lisäksi valtionapua voidaan käyttää kuntien alueella ajettavan maaseutuluonteisen peruspalveluliikenteen rahoittamiseen.

5 §

Valtionavun hakeminen

Kunta tai kunnat yhdessä toimittavat valtionapuhakemuksen liikenneministeriölle 15.2. 1994 mennessä.

Hakemuksesta tulee ilmetä:

a) hakija tai hakijat,

b) haettavan valtionavun määrä, suunnitel- lut käyttötarkoitukset ja selvitys siitä, miten 4 §:ssä mainitut edellytykset täyttyvät,

c) kunnan rahoitusosuus suunnitelluissa käyttötarkoituksissa,

d) kunnan koko joukkoliikennerahoitus vuonna 1993 ja 1994,

e) kuvaus seutualueen kuntien joukkoliikenneyhteistyöstä,

f) ehdotus valtionavun maksatusaikataulusta ja

g) postisiirtotili, jolle valtionapu halutaan maksettavan.

Hakemukseen tulee liittää jäljennös kuntien joukkoliikennettä koskevasta yhteistyösopimuksesta, mikäli valtionapua haetaan 2 §:ssä ilmenevään, eri kuntien kaupunkimaisen paikallisliikenteen rahoittamiseen. Sopimuksesta tulee ilmetä muun muassa menettely valtionavun hakemiseksi ja kuntien päätöksenteko valtionapua kohdennettaessa.

6 §

Valtion ja kuntien kustannusjako

Valtion ja kuntien ohjeellinen kustannusjako on 50 %. Vuonna 1994 valtio voi kuitenkin rahoittaa tätä suuremman osuuden.